

Hasbihal 10

– Harun Yıldırım · 06 Nisan 2017

HASBIHÀL 10

(ÜÇ KAFADAR EBEMLE)

Ebe köye kalaycı birde falcılar gelmiş,
-Oğlum sanane be ya boş ver gelmişse gelmiş.
Kazanları çıkarda kalaya götürelim,
Adamlar yapmam derse geriye getirelim.
Çocuk tutturdun, illa götüreceksin belli,
Birinin kulpu kırık biride iki telli.
Merak etme kalayı döktürünce getiririm,
Beğenmezsen adama geri birde götürürüm.
Aman be evlat aman, vallahi usandırdın,
Altmış yaşındaki bu ebeni de kandırdın.

*

Arkadaş benim işim ne kalay ne kalaycı,
Ebem zaten böyledir aldırılmaz ki alaycı.
Kalk oğlum Mustafa kalk mübarek girmiş köye,
Mızrak gibi çakıldı heyhat! Güneş gölgeye.
Varınca dergâhına oturup dinleyiniz,
Orda küstahlık yapma otur ehemmiyetsiz.
Mustafa olgun biraz, o lafımı dinlerde,
Durmuş asabileşti bayağı son günlerde.
Mustafa bir bak Durmuş yumruğunda sıkılmış.
Fırlamış çehresinde damarlar nasıl çıkmış.
Civan gibi çocuktur benzi nur gibi şebab,
Yanaklara bak hele sanki gül dökmüş kebab.
Durmuş biz gidelim de sen sonra gel istersen,
Geline kendini şu adama bir göstersen.
Kalk Mustafa kalk oğlum yerimizi alalım,
Yoksa Durmuş ile biz sap gibi mi kalalım?
Anlattım hepisine de bunları on gün evvel,
Bu ne vurdum duymazlık bir günde kendin kalk gel.
Koşarak bir an evvel muhabbetine varmak,
O'na ermiş diyorlar amacım soru sormak.

*

Uzun lafın kisası velhasıl gele bildik,
Adamı makamında sağ salim bula bildik.
Baktım başlar eğilmiş zikirle süzölmüşler,
Meleklerin ipine hû ile dizilmişler.
Sen menzil meramına koşarak varacaksın,
Topaç gibi bu aşkı yumakla saracaksın.
Otur Mustafa otur, otur ruhun dinlensin,
Ruhun dinlenirken gönöl gölün demlensin.

(Hoca başlar derse)

Essalamün aleyküm ey ümmeti müsliman,
Sönmesin kor kor yansın yüreklerdeki iman.
Palaz ördekler gibi bazen uçmak isterim,
Ağlamayan bir çift göz bir çift turna gösterim
Bahçivan söyle! Bülbül koklarmı solmuş gülü?
Kendi bedeni mezar, içinde ruhu ölü.
Ecdadın yürüdükçe feza titrer inlerdi.
Semalarda yıldızlar tekbirleri dinlerdi.
Çıkmış cılız beyinler müminler ile harbe,
Küflenmiş beyinlerden, içimizdede var be.
Kurdukları sistemi kaç yıl çalıştırdılar,
Laiklik deyip, yavaş yavaş alıştırdılar.
Vatansız taş üstüne çıkıp yatılmaz evlat.
Kaderin kılıcına kalkan tutulmaz evlat.
Yaylar gerildi, hani sivri uçlu mızraklar,
Nalları takılınca nasıl kükrer kısıraklar.
Hani gece yıldızlar bir biriyle oynardı,
O gecede Alparslan birde Ertuğrul vardı.
Açsan tüm sayfaları bir kaç yazıdır kalan,
Çocuk tarihine bak o tarihin mi yalan?
Kaç yıldır yatar burda şu kütük olmuş ağaç,
Sıksan toprağı varya kan çıkar bakraç bakraç.

Sohbeti Mustafayla oturmuş dinleriken,
Durmuşu almadılar buydu ona gereken.
Uzak değil bizim ev üç beş adımlık bir yer,
Biz musade istesek hoca kalkın gidin der.
Mustafa bana baktı, ben Mustafa'ya baktım,

Kalkalım der gibiydi valla durumu aktım.
Aman Ya Rab! Mübarek bize bakıyor pařam,
O da anladı gibi sohbet bitti bu akřam.
ıkarken dikkatli bas Mustafa tahtalara,
Bir iř daha çıkarma oğlum sen ustalara.
ağır Durmuşu ağır, götürelim onuda,
Giderken sorarız be, ne duymuř bu konuda.
Oğlum eve varınca ebene ne deyicez,
Yalan söyledik valla evde fistan giyicez.
Siz de tastikleyin lan ebeme dediđimi,
Bulursanız tıkayın kapatın gediğimi.
Mustafa benle kaldı Durmuş evine gitti,
Yazdığım bu hasbihal o'da burada bitti.

HARUN YILDIRIM